

RECENSIES

AU!
PLAN-D/ANDREAS DENK

JEUGDDANS - 13 maart 2013 - Krakeling, Amsterdam - [Speellijst](#)

★★★★☆

Mooie vondsten in jeugd dansvoorstelling

door Moos van den Broek gezien 13 maart 2013

Een bloedneus, een bult op je hoofd of een schaafwond op je knie; het pijnlijk leed begint al op vroege leeftijd en dan moet het liefdesverdriet nog komen. De nieuwste voorstelling van choreograaf en danser Andreas Denk is voor iedereen van vier jaar en ouder en spreekt tot de verbeelding. Dans, slapstick, beeld en poëzie wisselen elkaar af in het even grappige als onroerende *Au!*

Andreas Denk maakt van het knulligste object een wonderschone act. Zo ook met de kartonnen dozen, die hij al dansend op het toneel verplaatst. Alsof hij een duet met ze danst. Dozen dus, verder kent het decor van *Au!* nog wat stalen hekken en een schommelrek, dat al snel wordt bezet door een meisje (Sophie Schut). De fiets is van de derde danser, Daniel Hayward, die hevige pogingen doet om het meisje op de schommel te imponeren. Uiteindelijk mag ze voorop de fiets, maar als ook Andreas Denk achterop de fiets springt gaat het mis. Met een flink gerinkel belanden fiets en eigenaar achter de kartonnen dozen.

Maar er is meer, uit de kartonnen dozen snijdt Denk silhouetten van konijnen. Ze staan symbool voor het kwetsbare. Zelf is Denk zijn konijn kwijt, komen we te weten uit een korte dialoog tussen de spelers. Af en toe is er tekst, meestal in de vorm van korte liedjes. Ze worden afgewisseld met danssequenties waarin de dansers slapend over elkaar heen rollen of met elkaar stoeien. Scènes lopen feilloos in elkaar over, alles drijft op de associatieve logica van het onderwerp. Er is veel gooi en smijtwerk, maar plat wordt *Au!* nergens en de muziek van Wiebe Gotink houdt het tempo vast.

We komen te weten dat het meisje liever een wolf is dan een angstig konijn. Maar als de jongens haar hoog in het rek achterlaten is ze zo stoer niet meer en krijgt menig jonge kijker het ook te kwaad. 'Is dit echt,' vraagt een jongetje bezorgd. Een act met pleisters krijgt vorm in een lied over pijn van binnen. Gelukkig houden Denk en eindregisseur Bram de Goeij het niet alleen bij de fysieke pijn. Sterker nog, het konijn krijgt een steeds grotere rol als er meer silhouetten uit de kartonnen vloer oprijzen. Uiteindelijk vind Denk zijn konijn. Het had zich verstopt achter de bergen die hij uit de kartonnen vloer sneed, een mooie vondst.

Meerdere konijnen worden uit de vloer getoverd en intens gekoesterd door het trio, dat afscheid neemt met een wolvengehuil. Want wie wolf is hoeft niet bang te zijn en kan pijn overwinnen. *Au!* is een aanstekelijke voorstelling. Er is aandacht voor detail, de dans is acrobatisch gevaarlijk en de voorstelling zit vol afwisseling. Wie denkt dat jonge kinderen de concentratie van een uur niet volhouden, heeft het pijnlijk mis. Maar wat wil je, het onderwerp is hen op het lijf geschreven.

ELDERS

Nog geen andere recensies